

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Toma Nadejda,

Judecători - Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Cobzac Elena, Guzun Ion

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpatul Slesarenco Vitali, cu avocatul acestuia, Berezovschi Vladislav prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 24 iulie 2019 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 august 2020, în cauza penală privindu-l pe

Slesarenco Vitali xxxxx, născut la xxxxx, în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.02.2016 – 24.07.2019;

Instanța de apel: 13.03.2020 – 19.08.2020;

Instanța de recurs: 02.11.2020 – 06.07.2021.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 24 iulie 2019, Slesarenco Vitali xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.188 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

S-a respins ca neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la Slesarenco Vitali în beneficiul statului cheltuielile suportate în cadrul procesului penale pentru efectuarea expertizelor medico-legale.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Slesarenco Vitali, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale criminale și având scopul atacului asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și

sănătatea persoanei la 23 noiembrie 2014 aproximativ la orele 23.00 în xxxxx, știind cu certitudine că cet. Versibaliuc Valentina avea la sine mijloace bănești și telefon mobil, deoarece s-au aflat împreună în barul din sat, unde au ascultat muzică la telefonul ultimei, astfel folosindu-se de faptul că cet. Versibaliuc Valentina s-a pornit pe jos spre casă, de una singură, pe care a ajuns-o din urmă și a atacat-o, lovind-o din spate în regiunea capului, cauzându-i astfel leziuni corporale sub formă de fractură a oaselor nasului, comotie cerebrală, echimoze, excoriații, plagă, edem, care duc la dereglarea sănătății pe timp scurt de la 6 până la 21 zile și se califică ca fiind ușoare, sustrăgându-i telefonul mobil de model xxxxx în valoare de 3 500 lei și bani în sumă de 300 lei.

Astfel, acțiunile lui Slesarenco Vitali au fost calificate în baza art.188 alin.(1) Cod penal, adică atacul, săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

3. Nefiind de acord cu sentința, împotriva acesteia a declarat apel avocatul Berezovschi Vladislav în numele inculpatului, solicitând casarea totală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Slesarenco Vitali să fie achitat.

În motivarea cererii, avocatul a invocat că, instanța de fond a interpretat extensiv probele cercetate, interpretându-le în favoarea părții acuzării, limitând-se doar la supunerea criticii probelor părții apărării, însă nu a motivat absolut în ce măsură criticarea probelor apărării ar dovedi vinovăția inculpatului, or în acest sens acuzarea nu a prezentat absolut nici o probă directă sau un cumul de probe indirecte dar care în ansamblul lor ar dovedi vinovăția lui Slesarenco Vitalie de comiterea infracțiunii imputate.

A reținut că acuzarea a prezentat în calitate de probe declarațiile părții vătămate Verșibaliuc Valentina, martorilor Slesarenco Dmitrii, Versibaliuc Efrosinia, Cananeo Antonina, Cotelea Diana, Selețchi Tatiana, Slesarenco Natalia, și în cadrul ședinței de judecată a fost audiat ca martor al acuzării și colaboratorul poliției Alexandreanu Roman. Drept alte probe au fost prezentate raportul de expertiză medico-legală nr.189 D din 04.12.2014, procesele verbale de predare a informației de la operatorii de telefonie mobilă Orange și Moldcell, procesul verbal de percheziție și procesul verbal de examinare a telefonului mobil de model Fly.

La demersul acuzării a fost audiat martorul Alexandreanu Roman, însă apărarea a pledat împotriva audierii acestuia ca martor pe caz, deoarece Alexandreanu Roman prin ordonanța procurorului din 03 decembrie 2015 (f.d.4) i-a fost atribuit statut de ofițer de urmărire penală, fiind inclus în grupul de lucru pe dosarul penal, acesta a audiat partea vătămată Versibaliuc Valentina, martorii Voronov Andrei și Colaciov Gheorghe (f.d.21-23, f.d.108-109).

La demersul părții apărării au fost audiați în calitate de martori Colaciov Svetlana, Zaharov Simion, Untilov Vladislav, Pavliuc Alexei, Eșanu Ion, care au declarat că, au fost audiați de către polițiști pe cazul dat, însă nu toate declarațiile acestora au fost atașate la materialele cauzei penale, ceea ce denotă o atitudine formală, unilaterală a organului de urmărire penală manifestată la instrumentarea acestui dosar penal.

De asemenea, apărătorul a indicat că, inculpatul Slesarenco Vitalie instanței a declarat că

nu a atacat-o pe Valentina, vinovăția nu a recunoscut-o. A stat la bar împreună cu Colaciova în jur de o oră după ce s-a dus Valentina, după care s-a dus la casa ei, iar telefonul l-a procurat de la Zaharov Simion. Declarațiile acestuia sunt în coroborare cu declarațiile celorlalți martori și denotă lipsa a careva acțiuni infracționale. Inculpatul se caracterizează ca o persoană pozitivă, muncitoare, nu a avut niciodată conflict cu legea.

Prin urmare, partea apărării susține că la caz în urma unei analize minuțioase și imparțiale ale probatoriului administrat, s-a constatat că:

- inculpatul Slesarenco Vitalie a rămas în bar după plecarea lui Versibaliuc Valentina cel puțin încă 30 minute, perioadă în care Valentina avea posibilitate reală să ajungă la casa ei, dacă într-adevăr s-ar fi pornit spre casă. Această concluzie rezultă din declarațiile martorului Colaciova Svetlana, ale inculpatului Slesarenco;

- inculpatul Slesarenco Vitalie a procurat telefonul ce i-a aparținut lui Versibaliuc Valentina de la Zaharov Simion contra unei sume de 1500 lei, ci nu la sustras de la Versibaliuc în urma atacului tâlhăresc. Această concluzie rezultă din declarațiile martorilor Zaharov Simion, Slesarenco Dmitri, Slesarenco Natalia, Selețchi Tatiana, declarațiile inculpatului;

- telefonul lui Versibaliuc Valentina a fost depistat de Zaharov Simion în casa sa la data de 24.11.2014 dimineața. Acest fapt rezultă din declarațiile lui Zaharov Simion, Untilov Vladislav, Selețchi Tatiana;

- leziunile corporale depistate la Versibaliuc Valentina puteau fi cauzate prin lovirea lui Versibaliuc la căderea de la înălțimea propriului corp, reieșind din starea de ebrietate avansată în care se afla, iar declarațiile ei precum că a fost lovită de la spate la cap nu și-au găsit confirmare prin Raportul de Expertiză medico-legală nr.189 D din 03.12.2015, potrivit căruia la Versibaliuc Valentina au fost depistate leziuni corporale doar în regiunea feței. Luând în considerație caracterul leziunilor corporale și localizarea lor adică la distanța mică una de alta, de exclus că ele ar fi putut fi cauzate la o cădere și lovire de obiecte dur-contondente, nu este posibil;

- după ce a plecat de la bar Versibaliuc Valentina cel puțin încă o oră nu s-a dus spre casă ci a umblat pe undeva. Acest fapt rezultă din descifrările telefonice potrivit cărora la orele 23.24, a fost înregistrat de pe numărul de telefon al Valentinei un apel la compania de taxi. Valentina Versibaliuc a putut să se ducă la casa lui Zaharov Simion, cu care avea relații amoroase în acea perioadă, pe care-l suna în continuu în seara ceia, fiind în stare de ebrietate, unde a și căzut cu fața în jos și a vomitat, pierzând telefonul, iar înainte de plecare (orele 3-4), mai luând și careva lucruri personale ale lui Zaharov. Acest fapt poate fi concluzionat atât din declarațiile martorilor, cât și prin ordonanța de suspendare a urmăririi penale pe dosarul penal pornit pe faptul furtului comis la domiciliul lui Zaharov Simion.

Astfel, partea apărării consideră că întreaga învinuire a lui Slesarenco Vitalie se bazează pe niște presupuneri provenite urmare a aprecierii incorecte a unor probe separate fără coroborarea lor cu întregul cumul de probe.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 august 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și just a ajuns la concluzia că inculpatul Slesarenco Vitalie, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.188 alin.(1) Cod penal - *atacul, săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe*, ceea ce rezultă din totalitatea de probe acumulate în cauză, apreciate cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

În pofida faptului că inculpatul nu și-a recunoscut vina în cele înscrinate, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii înscrinate a fost dovedită cu certitudine prin probe acumulate de organul de urmărire penală, cercetate de către prima instanță și verificate de către instanța de apel și anume prin: declarațiile inculpatului Slesarenco Vitalie, a părții vătămate Versibaliuc Valentina, a martorilor Versibaliuc Efrosinia, Cananeo Antonina, Slesarenco Dmitri, Slesarenco Natalia, Zaharov Simion, Selețchi Tatiana, Calaciova Svetlana, Untilov Vladislav, Eșanu Ivan, Pavliuc Alexei, Alexandreanu Roman, *precum și prin actele cauzei*: plângerea depusă de Verșibaliuc Valentina, înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni a IP Cimișlia la 25.11.2014 cu nr.721 prin care a indicat că la date de 23.11.2014 în jurul orelor 23:00 deplasându-se pe stradela din sat. Troițcoe r-nul Cimișlia ia fost sustras un telefon mobil de model „xxxxxx” și 300 de lei pricinuindu-i o pagubă materială în sumă de 3800 lei (f.d.18,v.1); certificatul de cost, potrivit cărui la 23 noiembrie 2014 telefonul mobil de model ”xxxxxx costa 3500 lei (f.d.24, v.1); raportul de expertiză medico-legală nr.189 D din 04 decembrie 2015, potrivit căruia la cet. Versibaliuc Valentina, au fost depistate leziuni corporale sub formă de fractura oaselor nasului, comotie cerebrală, echimoze, excoriații, plagă, edem pe față, care se califică ca vătămare corporală ușoară (f.d.29, v.1); procesul-verbal de predare a informației în cadrul efectuării măsurii speciale de investigații „Culegerea informației de la instituțiile de comunicații electronice” conform interpelării nr.6715/14 de la ÎM „Moldcell” SA și anexa descifrărilor telefonice privind prezentarea informației despre GSM xxxxxx și IMEI xxxxx pentru perioada 14 noiembrie 2014-09 decembrie 2014 iar pe IMEIUL xxxxx nefiind indicate date (f.d.37-73, v.1); procesul-verbal de examinare din 20 ianuarie 2015 a informației ridicate de la operatorul de telefonie mobilă ÎM „Moldcell” SA, în baza ordonanței privind culegerea informației de la operatorul de telefonie GSM ”Moldcell” cu autorizarea judecătorului de instrucție, privind apelurile de ieșire și intrare începând cu 14 noiembrie 2014-09 decembrie 2014 cu indicarea datelor de anchetă ale abonaților, potrivit căruia telefonul mobil cu IMEI - ul xxxxx și numărul de telefon xxxxx, care aparțineau cet. Verșibaliuc Valentina era deservit de operatorul de telefonie mobilă ÎM „Moldcell” SA. (f.d.75, v.1); informația parvenită de la Orange Moldova SA referitor la lista apelurilor IMEI xxxxx și lista de apeluri de intrare și ieșire a telefonului nr. xxxxx (f.d.80- 91, v.1); procesul-verbal de examinare din 20 ianuarie 2015 a informației ridicate de la operatorul de telefonie mobilă „Orange Moldova” SA, în baza ordonanței privind culegerea informației de la operatorul de telefonie „Orange Moldova” SA cu autorizarea judecătorului de instrucție,

privind apelurile de ieșire și intrare începând cu 14 noiembrie 2014 - 09 decembrie 2014 cu indicarea datelor de anchetă ale abonaților, potrivit cărui de pe telefonul mobil cu IMEI xxxxxx și numărul de telefon xxxxxx (telefonul ce aparținându-i cet. Versibaliuc Valentina) la 23.11.2014 orele 23:24:38 a fost efectuat un apel de intrare pe numărul de telefon xxxxx (ce aparține companiei de taxi și în seara dată era folosit de Eșanu Ion, care era în serviciu), acesta fiind ultimul apel efectuat de pe telefonul dat (f.d.93, v.1); proces- verbal de predare a informației în cadrul efectuării măsurii speciale de investigații ”Culegerea informației de la instituțiile de comunicații electronice” conform interpelării nr.0489/15 parvenită de la ÎM „Moldcell” SA pentru perioada 15 decembrie 2014 - 22 ianuarie 2015 (f.d.115-119, v.1); *procesul- verbal de examinare a descifrărilor telefonice din 16 martie 2015 ridicate de la operatorul de telefonie mobilă ÎM „Moldcell” SA*, în baza ordonanței privind culegerea informației de la operatorul de telefonie GSM „Moldcell” cu autorizarea judecătorului de instrucție (f.d.120, v.1); - procesul-verbal de percheziție din 25 martie 2015 și planșa foto, efectuată la domiciliul cet. Slesarenco Vitali în s. Troițcoe r-nul Cimișlia în urma căruia acesta a predat benevol telefonul mobil de model xxxxxx, ce aparține cet. Verșibaliuc Valentina (f.d.143-146, v.1); procesul-verbal de examinare a obiectului - telefonului mobil de model xxxxx, ce aparține cet. Versibaliuc Valentina ridicat de la cet. Slesarenco Vitali (f.d.147, v.1); descifrări telefonice eliberate de către ”Moldcell” SA din 17.09.2015; (f.d.181-190, v.1); proces-verbal de examinare a descifrării telefonice din 12 octombrie 2015 (f.d.191,v.1); caracteristică pozitivă pe numele lui Slesarenco Vitali (f.d.220, v.1); comunicare nr.5370 din data de 10.12.2015 eliberată pe numele Slesarenco Vitali de către Spitalul raional Cimișla, secția consultativă, medic narcolog potrivit căreia inculpatul Slesarenco Vitalie nu se află la evidență la medicul narcolog (f.d.222, v.1); comunicare nr.957 din data de 10.12.2015 eliberată pe numele Slesarenco Vitali de către IMSP Centru de Sănătate Cimișlia, medic psihiatru, potrivit căreia inculpatul Slesarenco Vitalie nu se află la evidență la medicul psihiatru (f.d.224, v.1); revendicare forma 246 pe numele lui Slesarenco Vitali, potrivit căreia inculpatul nu are antecedente penale (f.d.225, v.1)

Astfel, instanța de apel a considerat, că probele examinate formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului și combat argumentele prezentate de inculpat și apărătorul acestuia, care este o evidentă formă de evitare de la răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită, or, s-a stabilit cert și fără careva dubii, că faptele expuse în învinuire își regăsesc confirmarea prin probele administrate și cercetate în ședința de judecată, suplimentar în instanța de apel.

Cu referire la argumentele apărării precum că, partea vătămată fiind în stare de ebrietate avansată a mers în casa lui Zaharov Simion unde a făcut dezordine și a sustras bunuri - DVD, bani și țigări, iar ulterior aproximativ peste 3 ore a ajuns acasă, s-a menționat că, la materialele cauzei nu au fost anexate probe care să confirme faptul că partea vătămată era în stare de ebrietate sau că a avut măcar intenția de a merge la Zaharov Simion acasă și de ai sustrage careva bunuri. Însă-și inculpatul a declarat că, partea vătămată când a ieșit din bar se putea deplasa de sine stătător motiv din care nu a mers să o conducă. Nici partea vătămată și nici martorul Versibaliuc Efrosinia nu au indicat că pătimita ar fi avut și/sau deținea careva

bunuri. Atât martorul menționat cât și partea vătămată au declarat că, ultima se simțea rău, avea dureri de cap, era murdară de glod și de sânge, care i-a curs din nas.

De asemenea, instanța de apel a menționat că nu pot fi reținute nici argumentele apărării precum că, telefonul nu a fost sustras de către inculpat, or potrivit procesului-verbal de examinare din 20 ianuarie 2015 a informației ridicate de la operatorul de telefonie mobilă ÎM „Moldcell” SA, privind apelurile de ieșire și intrare începând cu 14 noiembrie 2014-09 decembrie 2014, telefonul mobil cu IMEI xxxxx și numărul de telefon xxxxx, care aparțineau cet. Versibaliuc Valentina era deservit de operatorul de telefonie mobilă ÎM „Moldcell” SA. Astfel, potrivit informației operatorului de telefonie mobilă ÎM „Moldcell” SA de pe telefonul mobil cu IMEI xxxxxx și numărul de telefon xxxxx la 23.11.2014 la orele 21:41:53 și 22:12:27 au fost efectuate apeluri de ieșire din raza de deservire a antenei 10161 Troițcoe (potrivit căreia la ora indicate se întorsese în sat) către abonatul numărului de telefon xxxxx, care aparținea bunicii lui Verșibaliuc Valentina.

Ulterior la orele 23:21:47 fiind efectuat încercare de apel de ieșire către numărul xxxxx, care aparținea verișoarei cet. Versibaliuc Valentina, convorbirea nu avuse loc, apelul fiind efectuat în aceeași rază de deservire a antenei 10161, Troițcoe Cimișlia, fiind și ultimul apel la data de 23.11.2014.

Potrivit descifrărilor telefonice rezultând că pe timpul nopții telefonul cet. Versibaliuc Valentina a fost deconectat, deoarece după apelul de la orele 23:21:47, telefonul a fost conectat la rețeaua telefonică deja la 24.11.2014 la orele 08:27:33, fiindcă la ora respectivă pe IMEI xxxxx cu numărul de telefon xxxxx a parvenit un mesaj de la operatorul de telefonie mobilă ÎM „Moldcell” SA care informează despre apelurile pierdute pentru perioada cât n-a fost telefonul în rețea.

Astfel, prima instanță corect a constatat că, telefonul mobil după ce a fost sustras a fost deconectat, iar ulterior conectat la orele 08:27:33 pe data de 24.11.2014 oră la care operatorul de telefonie mobilă ÎM „Moldcell” SA a informat despre apelurile pierdute pentru perioada cât n-a fost telefonul în rețea.

La fel, instanța de apel a respins și versiunea apărării precum că telefonul a fost găsit de către martorul Zaharov Simion în prezența martorul Untilov Vladimir, or, circumstanțele invocate nu au fost confirmate prin careva probe sau declarații ale martorilor, nefiind confirmat faptul că Versibaliuc Valentina a fost la Zaharov Simion în casă.

Instanța de apel a menționat că, declarațiile martorilor Zaharov Simion, Slesarenco Dmitri și Natalia nu sunt veridice și întemeiat nu sunt puse la baza emiterii sentinței, mai mult ca atât martorul Zaharov Simion este în relații de rudenie cu inculpatul și aceste declarații sunt doar o metodă de apărare a inculpatului.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului precum că, nu a mers la Versibaliuc Valentina ca să o influențeze sau să vorbească despre circumstanțele cauzei, deoarece, aceste declarații se combat prin declarațiile martorului Zaharov Simion și a părții vătămate, care au afirmat că Slesarenco Vitalie, împreună cu Zaharov Simion au mers acasă la Versibaliuc Valentina, și au discutat despre cele întâmplate cu pătimita, iar în cadrul discuțiilor inculpatul s-a interesat la partea

vătămată dacă a văzut persoana care a lovit-o ulterior, i-au solicitat pătimitei să le comunice tot ce va afla de la poliție, adică după ce Versibaliuc Valentina a depus plângere.

Instanța de apel a respins și argumentele apelantului potrivit cărora, victima de la propria cădere putea să-și producă leziunile, or, partea vătămată fiind audiată atât în cadrul urmăririi penale cât și în judecată a afirmat cu certitudine că a fost lovită peste cap, iar de la lovitură aplicată a căzut jos fără cunoștință, mai mult, declarațiile părții vătămate în acest sens au fost confirmate și de către martorul Versibaliuc Efrosinia și Cotelea Diana căror partea vătămată le-a declarat la fel că a fost lovită peste cap.

Ce ține de vizita rudelor lui Slesarenco Vitali la bunica și mătușa părții vătămate în ziua reținerii inculpatului, instanța de apel a menționează că aceasta nici nu confirmă și nici nu infirmă vinovăția lui Slesarenco Vitali în săvârșirea infracțiunii, deoarece nu poate fi considerată că probă admisibilă la caz. Circumstanțele relatate nicidecum nu demonstrează nevinovăția inculpatului Slesarenco Vitali, în condiția în care aceste declarații sunt susținute prin cumulumul de probe anexate la materialele dosarului.

Totodată, ce ține de declarațiile martorului acuzării Alexandreanu Roman care deținea funcția de ofițer de urmărire penală la soluționarea cauzei penale date, instanța de apel a reținut că declarațiile acestuia întemeiat nu s-au pus la baza sentinței de condamnare supuse verificării în instanța de apel.

Cu referire la argumentele apărătorului precum că, la materialele cauzei penale nu sunt anexate toate declarațiile martorilor date la etapa urmăririi penale, instanța de apel a menționat că în confirmarea celor declarate nu a fost prezentat nimic de către partea apărării, aceste declarații fiind declarative și nefondate.

Referitor la argumentele apelantului precum că în cauză nu a fost stabilit și examinat locul săvârșirii infracțiunii, instanța de apel a reținut că, nestabilirea și neexaminarea locului săvârșirii infracțiunii în privința părții vătămate Versibaliuc Valentina de către organul de urmărire penală nu poate influența asupra calificării juridice a acțiunilor infracționale săvârșite de către Slesarenco Vitali și nu infirmă vinovăția acestuia în cele săvârșite.

De asemenea, au fost apreciate critic declarațiile inculpatului, considerându-le neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale, or, acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate, care combat în întregime versiunea inculpatului.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.art.7, 61, 75, 90 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, scopul pedepsei în sensul corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia.

Instanța de apel a considerat că, anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsa stabilită

inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de acesta, cât și personalității inculpatului.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, inculpatul Slesarenco Vitali, cu avocatul acestuia, Berezovschi Vladislav au declarat recurs ordinar comun, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.4), 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Slesarenco Vitali să fie achitat.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia a invocat argumente identice celor indicate anterior în apel și descrise în pct.3.1. al prezentei decizii.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, deoarece instanțele de fond just au constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și corect au încadrat acțiunile făptuitorului.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarate, Colegiul penal lărgit atestă că, recurenții invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.4), 6) și 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când: 4) judecata a avut loc fără participarea traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii 6) motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; precum și când 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurenți, prin prisma pct.4) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit, analizând actele și lucrările dosarului în raport cu argumentele din recurs, constată că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Colegiul penal lărgit reține că, invocând temeiul de casare menționat supra, recurenții susțin că instanța de apel i-a încălcat inculpatului dreptul la interpret, deoarece atât prima instanță cât și cea de apel nu i-au înmânat inculpatului sentința și decizia tradusă în limba rusă, inculpatul fiind vorbitor de limba rusă.

Instanța de recurs, examinând materialele dosarului constată însă că, argumentele recurenților nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor în cauză, din următoarele considerente.

Cercetând materialele dosarului, se constată că, în ședințele de judecată a instanței de fond au fost prezenți interpreții Moisei Tatiana și Micleușanu Elena, fiind avertizați conform art.312 Cod penal, respectând-se și prevederile art.16 Cod de procedură penală care expres

stipulează *persoana care nu posedă sau nu vorbește limba de stat are dreptul să ia cunoștință de toate actele și materialele dosarului, să vorbească în fața organului de urmărire penală și în instanța de judecată prin interpret.* Ulterior, la examinarea cauzei în instanța de apel, în ședințele judiciare a fost prezent interpretul Topal Olesea, iar pe parcursul examinării cauzei nu au fost înaintate careva obiecții la procesul-verbal în ordinea prevăzută de lege, iar un asemenea motiv nu a fost invocat în apel odată ce sentința primei instanțe a fost contestată de avocat în numele inculpatului.

Astfel, Colegiul penal lărgit notează că, încălcarea normei date nu a fost confirmată în prezenta speță, deoarece, reieșind din materialele cauzei se constată că inculpatul este moldovean de naționalitate, posedă limba de stat și personal a consemnat actele procesuale în limba pe care o posedă.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că, asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Cu referire la aceste aspecte, Colegiul penal lărgit menționează că, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

De asemenea, reieșind din esența criticilor invocate în recurs, Colegiul penal lărgit reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor.

Mai mult, din analiza textuală a recursului declarat, se constată că partea apărării face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Slesarenco Vitali în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(1) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că, probele admisibile sunt apreciate după criteriile de relevanță, concludență, veridicitate și utilitate a acestora, iar toate probele în ansamblul lor, sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal lărgit atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Slesarenco Vitali în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(1) Cod penal.

Contrar argumentelor părții apărării, prin care se invocă faptul că, de către organul de urmărire penală și instanțele de judecată nu au fost administrate probe suficiente pentru o condamnare penală, Colegiul penal conchide că, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului Slesarenco Vitali, așa cum susține apărarea, însă le-a analizat în ansamblul lor, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatului.

Colegiul penal lărgit conchide că, în speță, nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Totodată, recurenții nu a motivat recursul sub acest aspect de drept invocat, limitându-se la critici privind aprecierea probelor și din acest considerent, instanța de recurs ordinar conchide că, în cadrul examinării prezentei cauze, o atare eroare nu a fost comisă.

Cu referire la criticile invocate de recurent sub aspectul pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează, că temeiul de drept menționat, prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs menționează că, potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile comise și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal lărgit reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Slesarenco Vitali în baza art.188 alin.(1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

Instanțele de fond corect au constatat vinovăția inculpatului Slesarenco Vitali în baza art.188 alin.(1) Cod penal – atacul, săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, analizând obiectiv cumulul de probe, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel la judecarea apelului apărării, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.414 alin.(1), (5) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct.4.1. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Prin urmare, în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare nu a fost comisă.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține faptul că, argumentele invocate de recurenți, au fost obiect de studiu la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel (*motivele recursului ordinar invocat fiind identice cu cele din cererea de apel*), asupra cărora instanțele de fond la acest capitol sau expus just și întemeiat.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că, temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea concluziilor instanței de apel în motivarea soluției sale - nu se identifică și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează

că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare *argument* (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de către inculpatul Slesarenco Vitali și avocatul acestuia, Berezovschi Vladislav.

8. În conformitate cu art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul Slesarenco Vitali, cu avocatul acestuia, Berezovschi Vladislav, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 august 2020, în cauză penală privindu-l pe *Slesarenco Vitali xxxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 august 2021.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Guzun Ion